

به استقبال روز جهانی زن برویم

بیش از ۱۴۵ سال پیش در روز ۸ مارس سال ۱۸۵۷ کارگران زن نساجی شهر نیویورک به خیابانها ریختند تا به شرایط وحشتناک کاری، ساعات طولانی کار و دستمزدهای پایین اعتراض کنند، این تظاهرات آرام مورد حمله وحشیانه پلیس قرار گرفت و در نتیجه این حمله و ضرب و شتم بیرحمانه آنها تعدادی از کارگران کشته شده و عده خیلی بیشتری زخمی شدند و با توسط پلیس دستگیر و روانه زندانها شدند. آنها و مبارزاتشان در خاطره تاریخ مانده‌اند و هر ساله توسط کسانی که ۸ مارس را جشن میگیرند تقدیر می‌شوند، چرا که در گرامیداشت تلاش آنها بود که ۸ مارس بعنوان روز جهانی زن تعیین شد. با الهام از سوسیالیستهای آمریکایی که هر ساله آخرین یکشنبه فوریه را بعنوان روز زن جشن می‌گرفتند کلارا زیتکین یکی از سوسیالیستهای سرشناس آلمانی در سال ۱۹۰۹ در یکی از کنگره‌های انترناسیونال در کوپنهاگ دانمارک روز ۸ مارس را بعنوان روز جهانی زن پیشنهاد نمود و مورد استقبال شرکت کنندگان در این کنگره قرار گرفت. از آن زمان تا به کنون روز ۸ مارس هر ساله توسط زنان و مردان زیادی در سراسر دنیا گرامی داشته می‌شود و به روزی برای مبارزه برای دنیایی بهتر و برابر تبدیل شده است. این روز تبدیل شده است به حلقه واسطی که مردم دنیا را در مبارزه با نابرابری و مسائل و مشکلات مشترک به هم پیوند میدهد. روز جهانی زن به داستان زنان و مردانی معمولی تبدیل شده است که مصممند نقش خود را در تاریخ بازی کنند و دنیایی بهتر برای خودشان و نسلهای آینده بسازند.

در بعضی از کشورهای دنیا ۸ مارس تعطیل رسمی است و مردم انرا جشن میگیرند و زنان هدیه و گل میگیرند. جلسات متعددی برپا می‌شود و در مسائل زنان بحث و تبادل نظرهای وسیع سازمان داده می‌شود و مطالبات جنبش زنان جمع‌بندی شده و در برابر دولت مردان گذاشته میشود. در کشورهای دیگر روز جهانی زن یک اتفاق سیاسیت و هر نوع اقدامی به این دلیل میتواند منجر به درگیری و تنش شود. در ایران حکومت ضد بشری جمهوری اسلامی از همان ابتدای بر سر کار آمدن حکومت ننگینش با برگزاری مراسمات ۸ مارس مخالفت شدید ورزید، و تا آنجا که توانسته در برگزاری این مراسم جهانی و مهم اختلال ایجاد نماید و به سرکوب فعالین و مبارزین زن و مرد تدارک دهنده این مراسمات پرداخته، در تلاش عبثی روز جهانی زن را تغییر داد و انرا روز تولد فاطمه زهرا اعلام نمود، تا از اهمیت مراسمات جهانی ۸ مارس در بین زنان و مردان ایران بکاهد، اما هیچ وقت این ممنوعیت و زور گویی نتوانست مردان و زنان آگاه را در برگزاری سالانه مراسمات ۸ مارس برحذر دارد و هر ساله این مراسمات بطور منظم و وسیع برگزار شده است و مطالبات و خواسته‌های برحق زنان ایران توسط برگزار کنندگان این مراسمات از این حکومت ضد زن تا کنون ادامه دارد. تاریخی‌ترین مراسمات ۸ مارس در چند دهه اخیر برگزاری مراسم ۸ مارس سال ۱۳۵۷ بود که در این روز دهها هزار نفر زن و مرد در تهران به خیابانها ریختند و بر علیه فتوای حجاب اجباری خمینی و دیگر قوانین ضد زن اعتراض نمودند.

۸ مارس روز مطالبه حقوق زنان، روز اعتراض علیه آپارتاید جنسی، روز اعتراض علیه، شکنجه، سنگسار، اعدام زنان، روز اعتراض علیه شلاق، زندان، و همبستگی با جنبش برابری طلبانه زنان در دنیا است. باید ۸ مارس امسال را هر چه باشکوهتر و قوتر از سالهای دیگر، و در

اعتراض به بیست و پنج سال حاکمیت ارتجاعی و قوانین ضد زن برگزار نمود.

زنان و مردان آزادیخواه:

۸ مارس امسال باید بعنوان روز قیام زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب علیه حجاب، و روز در هم شکستن قفس بردگی و حقارت اسلامی زنان در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه و برابری طلبانه زنان ایران ثبت شود. ۸ مارس باید در ابعاد هرچه وسیعتر به خیابان بیائیم و در دفاع از حقوق زنان و علیه تمام قوانین و سنتها و مقررات ضد زن پایه های این رژیم را بلرزانیم.

زنده باد آزادی زن!

زنده باد آزادی و برابری!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

نابود باد آپارتاید اسلامی!

پویا علی دادی

نماینده کمیته علیه اعدام در ترکیه

5 march 2005